

hvorefter der aldrig eller kun undtagelsesvis videregives oplysninger til politi og anklagemyndighed.

Det må antages, at politiet og anklagemyndigheden i videre omfang end i dag vil have behov for at gå frem efter retsplejelovens bestemmelser for at få de nødvendige oplysninger. Der kan f.eks. være tale om anvendelse af bestemmelsen om editionspålæg i retsplejelovens § 827. Der kan også være tale om ransagning efter § 759 i tilfælde, hvor den pågældende må antages at opholde sig på hospitalet m.v.

Den foreslåede bestemmelse har ingen betydning for muligheden for at anvende disse eller andre bestemmelser i retsplejeloven og indebærer således ingen begrænsninger i denne henseende.

Bestemmelsen vil også have betydning for, hvornår en sundhedsperson er berettiget til, uden patientens samtykke, at videregive oplysninger til andre sundhedspersoner, myndigheder, pårørende m.fl., der ikke er involveret i behandling af patienten. F.eks. kan det efter bestemmelsen være berettiget at underrette en patients pårørende om patientens tilstand eller i øvrigt underrette pårørende, hvor patienten har nedsat psykisk funktionsevne.

Efter *nr. 3* er der mulighed for at videregive oplysninger til en myndighed med henblik på, at myndigheden kan udføre sine tilsyns- og kontrolopgaver. Det er dog kun de oplysninger, som er nødvendige til det konkrete formål, der må videregives efter denne bestemmelse. Følsomme oplysninger, der er irrelevante for behandlingen af den administrative sag, må ikke videregives. Der vil normalt være hjemmel i anden lovgivning til, at en offentlig myndighed kan indhente oplysninger til brug for tilsyns- eller kontrolfunktioner. Bestemmelsen tager imidlertid også sigte på, at eksempelvis sygehusadministrationen eller amtets sygehusforvaltning kan indhente oplysninger vedr. patienter til brug ved tilsyns- og kontrolopgaver. Det forudsættes, at udlevering af oplysninger efter denne bestemmelse kun vil finde sted i begrænset omfang, og således at der ved en eventuel videregivelse af oplysninger om patienten udfærdiges en redegørelse eller lignende til brug ved det konkrete formål. Der vil også i medfør af bestemmelsen kunne videregives oplysninger til en administrativ instans som led i klagesagsbehandling.

Der vil endvidere i medfør af bestemmelsen kunne videregives oplysninger fra sundhedspersoner til amtskommuner til brug ved tilsyn og kontrol i forbindelse med sygesikringsordningen. Også i denne situation forudsættes det, at der foretages en nøje vurdering af detaljeringsgraden af de oplysninger, der vide-

regives med henblik på at sikre, at der alene videregives helbredsoplysninger m.v., der er nødvendige for den modtagende myndighed af hensyn til kontrol m.v.

Efter *stk. 3* er det den sundhedsperson, der i besiddelse af de fortrolige oplysninger, der afgør, hvorvidt videregivelsen er berettiget, jf. den tilsvarende bestemmelse i § 24, stk. 4. Bestemmelsen vil navnlig have betydning for videregivelse efter stk. 2, nr. 2 og 3. Reglen vil ikke, jf. bemærkningerne til § 24, stk. 4, være til hinder for, at en ansættelsesmyndighed som en tjenstlig pligt kan pålægge sundhedspersoner at videregive helbredsoplysninger i de tilfælde, hvor sundhedspersoner er berettiget til det efter bestemmelsen. For så vidt angår videregivelse af oplysninger efter stk. 2, nr. 1, vil den pågældende altid vil være forpligtet til at udlevere de oplysninger, som en myndighed m.fl. i følge bestemmelser i særlovgivning har krav på at få udleveret, og som må antages at have væsentlig betydning for myndighedens sagsbehandling.

I de særlige tilfælde, hvor der er sket videregivelse af helbredsoplysninger m.m. efter stk. 2, nr. 2, skal vedkommende efter *stk. 4* så hurtigt som muligt orienteres om, at videregivelse har fundet sted ledsaget af en begrundelse herfor. Reglen svarer til § 24, stk. 5.

Til § 27

Bestemmelsen svarer i princippet til forvaltningslovens § 28, stk. 4 - 5, og fastslår således, at samtykke i de i § 26, stk. 1, nævnte situationer, dvs. i alle de tilfælde, hvor der ikke er tale om videregivelse til sundhedspersoner i forbindelse med undersøgelse, behandling og pleje af patienten, skal være skriftligt og senest bortfalder 1 år efter det er givet jf. *stk. 2*. Kravet om skriftlighed kan dog fraviges, når sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt taler herfor.

Bestemmelsen er en skærpelse af den nævnte bestemmelse i forvaltningsloven, idet kravet om skriftligt samtykke også gælder, når der er tale om videregivelse inden for samme forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens definition heraf.

Efter *stk. 3* fastsætter sundhedsministeren nærmere regler om kravet til et samtykke efter stk. 1.

Til § 28

Efter *stk. 1* kan der fra en sundhedsperson videregives oplysninger om afdødes sygdomsforløb, dødsårsag og døds måde til afdødes nærmeste pårørende, såfremt det ikke må antages at stride mod en afdød patients ønske og hensynet til afdøde. Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor afdødes nærmeste pårørende ønsker oplysninger om årsagen til dødens ind-